

Ένας ιδιότυπος τύπος βαφής

Θα κλείσουμε τη σύντομη αναφορά μας στην ανδρική ρουμλουκιώτικη φορεσιά, κάνοντας λόγο για έναν παραδοσιακό τρόπο βαφής της μάλλινης και βαμβακερής κλωστής. Στην περίπτωση αυτή επιθυμητό χρώμα ήταν το μαύρο. Έριχναν το υλικό, κλωστή ή νήμα, σε μια χαλ(ρ)κουτσούκα (χάλκινο καζάνι, σφυρήλατο, φαρδύ στο κάτω μέρος, στενότερο ως ένα σημείο και πάλι πιο φαρδύ στο επάνω, με λαβές) και το σκέπαζαν με νερό. Ύστερα έριχναν μέσα ξύσματα ή κομμάτια από τις ρίζες ενός θάμνου, του λαπατου, το "λαπατιαζαν", όπως έλεγαν. Η εργασία αυτή απαιτούσε μεγάλη εμπειρία, γιατί η μεγαλύτερη ή μικρότερη από την κανονική ποσότητα από τη φυτική ύλη, είχε σαν συνέπεια την αποτυχία της βαφής. Το νερό ζεσταίνονταν σε τακτά χρονικά διαστήματα, έως ότου, με την πάροδο κάποιων ημερών, πάρει το ύφασμα μίαν απόχρωση καφέ. Τότε έριχναν μέσα κομμάτια καραμπογιάς, οπότε το καφέ μεταβάλλονταν σε μαύρο.

Είμαστε σήμερα σε θέση να διαπιστώσουμε από τα υφαντά που σώζονται, τα χρώματα είναι ανεξίτηλα και διατηρούν στο ακέραιο την αρχική τους λάμψη.

Πηγές : ΕΛΛΗΝΟΤΟΠΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Θ. ΝΤΕΛΙΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ 1996